

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/290/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917213575
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7917213575.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Jána Slebodníka, vo veci žalobcu Y. J., Y. X.X.XXXX, E., E. XX/X, zast. JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom, Kráľovský Chlmec, Majlátha 2518/14, proti žalovanej N.Y. N., Y. XX.X.XXXX, Č., R. XX/XX, zast. JUDr. Dušanom Szabóom, advokátom, Kráľovský Chlmec, Nemocničná 7, o zapl. 12 900 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 13C/18/2017-157 z 27.3.2019 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v zamietavej časti do sumy 2 800 eur a v prevyšujúcej časti zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalobu zamietla a II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že žalovaná žiadala žalobu zamietnuť a uviedol, čím svoje stanovisko odôvodnila. Súd vo veci vykonal dokazovanie a ustálil skutkový a právny záver citujúc znenie § 657, § 658 ods.1,2 O. z.. Konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal nesporne preukázané tvrdenie žalobcu, že 15.11.2013 previedol 10 100,- eur bezhotovostným spôsobom zo svojho účtu na účet žalovanej, ktorá túto skutočnosť v konaní nepoprela, preto ju súd považoval za nespornú a pri dokazovaní z nej aj vychádzal. Z výpovede strán sporu, výsluchu svedkov mal preukázané to, že sa žalobca, žalovaná a druh žalovanej V. X., (spoludlžník vo vzťahu k banke, ktorá poskytla úver vo výške 58 000,- eur) dohodli, že takto získané peniaze budú z časti použité na úhradu dlhov žalovanej, ktorá by o úver požiadať nemohla, lebo banka by jej, vzhľadom na jej prechádzajúcu platobnú disciplínu, úver neposkytla, ale ktorá ako zábezpeku za týmto účelom poskytla svoj rodinný dom, z čoho možno usudzovať, že takto získané peniaze mali byť v prvom rade pre žalovanú pre jej účely. Tieto tri osoby medzi sebou dohodli aj na spôsobe splácania úveru vo vzťahu k peňažnému ústavu, ako aj vo vzťahu k žalobcovi, ktorý sa zaviazal úver splácať mesačnými splátkami zo svojho účtu, no súhlasil s tým, že žalovaná mu každý mesiac vráti ním zaplattenú splátku úveru, a to prostredníctvom účtu spoludlžníka, druha X.a. Existenciu dohody o splácaní pôžička žalovanou žalovanému preukazuje a potvrdzuje aj tá skutočnosť, že sa úver takýmto spôsobom viac ako 5 rokov splácal, a že z účtu spoludlžníka V. X. na účet žalobcu bolo poukázaných 43 splátok, čo spolu predstavuje 15 080,- eur, teda viac než suma, ktorá bola žalobcom na účet žalovanej vo výške 10 100,- eur poukázaná 15.11.2013.

2.1.V konaní nebolo preukázané, že aj zvyšnú časť peňazí, ktoré žalobca prevzal z titulu úveru od banky poskytol, resp. odovzdal žalovanej a nebolo preukázané ani to, na aký účel tieto peniaze žalobca použil. Pokiaľ teda sa sám rozhodol z úveru časť 10 100,- eur žalovanej poukázať na účet a táto mu peniaze mesačne splácala dohodnutým spôsobom prostredníctvom svojho druha V. X., a takto mu vrátila viac,

než od žalobcu získala, túto pôžičku mu vrátila dokonca aj preplatila, preto v tejto časti súd žalobu zamietol. Pre úplnosť považoval za potrebné uviesť, že pokiaľ žalobca zaplatil s titulu tohto úveru banke sám 1 732 eur, aby predišiel exekúcii resp. žalobe na súd, splácal iba to, čo vo vzťahu k veriteľovi bol povinný plniť, s čím žalovaná nemá nič spoločné. Dlžníkom v tomto úverom vzťahu bol totiž žalobca a spoludlžníkom V. X.. Žalovaná vo vzťahu k veriteľovi vystupovala iba ako vlastníčka nehnuteľnosti, ktorá slúžila ako zábezpeka pri tomto úverovom zmluvnom vzťahu. Z toho dôvodu neuložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi ani sumu 1 732 eur hoci to žalovaná uznávala a bola ochotná žalobcovi túto sumu vrátiť lebo bolo preukázané, že svoj dlh voči žalobcovi splnila a nad rámec toho nie je povinná platiť viac.

2.2.V konaní nebolo preukázané, že medzi stranami sporu došlo k Dohode o podstatných náležitostiach Zmluvy o pôžičke vo vzťahu k druhej pôžičke, ktorá mala byť poskytnutá žalovanej vo výške 2 000,- eur pri bankomate v obci Čaňa 15.11.2013 a odovzdaná v hotovosti. Žalobca síce preukázal, že v tento deň zo svojho účtu takúto hotovosť vybral, no v konaní nepreukázal, že tieto peniaze žalovanej skutočne aj odovzdal. Jeho slová mali byť potvrdené svedeckou výpoveďou družky R. N., ktorá však pred súdom uviedla, že nebola osobne prítomná, keď sa peniaze z bankomatu vyberali, a preto nemohla potvrdiť súdu ani existenciu Dohody o pôžičke ale ani odovzdanie a prevzatie peňazí medzi stranami sporu. O tejto záležitosti sa svedkyňa dozvedela iba sprostredkované z počutia od žalobcu, žalovanej a jej druha V. X.. Tvrdenie žalobcu preto v tomto ohľade nemohol považovať za preukázané a pre neunesenie dôkazného bremena vo vzťahu k tomuto nároku jeho žalobu taktiež zamietol.

2.3.Po vykonanom dokazovaní považoval súd aj nárok z titulu tretej pôžičky vo výške 800,- eur za nepreukázaný, lebo rovnako ako v predchádzajúcom prípade, v konaní žalobca nepreukázal, že sa so žalovanou dohodol na podstatných náležitostiach Zmluvy o pôžičke. Keďže žalovaná, ako to potvrdila aj svedkyňa R. N., peniaze vo výške 800,- Eur na jar r. 2014 osobne od žalovaného nežiadala a sa s ním o náležitostiach Zmluvy o pôžičke nedohodla, preto k uzavretiu Zmluvy o pôžičke nedošlo ani len ústne. Odovzdanie peňazí v kuchyni rodinného domu žalovanej do vlastných rúk v hotovosti potvrdila iba dcéra žalovanej, ktorá žije v družobnom vzťahu so žalobcom, je citovo viazaná naňho, s ktorým má maloleté dieťa, a ktorá vo vzťahu k žalovanej má negatívny postoj lebo dlhé roky za ňu s druhom uhrádzali množstvo jej dlžôb, čo rodinu finančne veľmi zaťažilo, preto v tomto ohľade jej výpoveď nemohol považovať za hodnovernú a tvrdenie žalobcu o existencii tejto pôžičky za preukázané, keďže iným spôsobom svoje tvrdenie v konaní preukázať nevedel. Vzhľadom na to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v konaní ohľadom Zmluvy o pôžičke vo výške 2 000,- eur a Zmluvy o pôžičke vo výške 800,- eur, jeho žalobu súd zamietol.

2.4.Žalobca v konaní navrhol vykonať dôkazy na preukázanie tvrdenia o tom, že žalovaná mala v minulosti nespočetné množstvo dlžôb, vo viacerých peňažných ústavoch, ktoré z časti uhradil žalobca, čím chcel poukázať na jej platobnú disciplínu v iných úverových vzťahoch a poskytnúť súdu ucelenejší prehľad o nezodpovednom prístupe žalovanej k plneniu si zmluvných úverových povinností vo vzťahu k veriteľom v minulosti. Súd od vykonania dôkazu v tomto smere upustil, pretože oslovení veriteľa na výzvu súdu, ani po urgencii nereagovali a v konečnom dôsledku správa veriteľov v tomto ohľade by nemala právny význam, keďže sa týkala obdobia pred 15.11.2013, teda obdobia, ktoré nebolo predmetom tohto sporového konania. Zároveň považoval za potrebné uviesť aj to, že napriek tomu, že žalobca žalovanej vytýkal jej nezodpovedné správanie v úverových vzťahoch, nezmyselné zadlžovanie sa, nespoľahlivosť a ľahostajnosť, sám jej v takomto správaní pomáhal, a to aj napriek tomu, že týmto vlastnú rodinu ohrozil a finančne poškodil. Nie je preto v súlade s dobrými mravmi ani také správanie, ktoré podporuje a schvaľuje konanie žalovanej hoci je zrejmé, že dlhy, ktoré takto vzniknú, nebude môcť splácať.

2.5.O trovách konania rozhodol podľa §255 ods.1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne podľa § 262 ods.2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca (č. I. 170 - 171) v celom rozsahu a navrhol, aby Krajský súd v Košiciach napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zmenil podľa § 388 CSP, vyhovel návrhu a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 12 900,- eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 12 900,- eur od 3.10.2017 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde I. inštancie a v odvolacom konaní v rozsahu 100 %, alternatívne podľa § 389 ods.1 písm./c CSP zrušil napadnutý rozsudok súdu I. inštancie a vec vrátil súdu I. inštancie za účelom opätovného prejednania a rozhodnutia veci. Podľa jeho názoru sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. a), b), d), f), g), h) CSP.

3.1.Má za to, že vykonaným dokazovaním preukázal v konaní na súde, že v troch prípadoch požičal žalovanej sumu 10 100,- eur, 2 000,- eur a 800,- eur, celkove 12 900,- eur, ktorú sumu žalovaná mu

nevrátila po písomnej výzve. Súd vykonal dokazovanie vo veci, avšak vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne vo vzájomných súvislostiach a vyslovil názor, že medzi žalobcom, žalovanou a druhom žalovanej (V. X.) došlo k dohode o získaní úveru a o následnom splatení, avšak dôkazmi toto tvrdenie a úsudok súdu nebol preukázaný. Žalobca uzavrel s peňažným ústavom úverovú zmluvu, ktorú ako spoludlžník uzavrel aj V. X., na základe ktorej Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla úver vo výške 58 000,-eur, z ktorej sumy 13.11.2013 banka poukázala na účty, ktoré určil spoludlžník V. X. Č.: XXXXXXXXXXX/XXXX sumu 14 023,44 eur a sumu 15 918,14 eur na účet číslo: 5033621690/0900. Platby, ktoré realizoval V. X. na účet žalobcu boli platbami, ktorými platil túto sumu, o použití ktorej rozhodol sám V. X.š. Mylne sa uvádza v rozsudku, že spoludlžník takto platil splátky približne 5 rokov, lebo od decembra r. 2017 už splátky nesplácal a zmluva bola uzavretá 11.11.2013. Žalobca z prostriedkov, ktoré obdržal na svoj účet poukázal na účet žalovanej sumu 10 100,- eur, ktorú skutočnosť preukázal výpisom z účtu a ktorú skutočnosť žalovaná aj uznala, avšak tvrdila, že žalobca jej poukázal na účet túto sumu, potvrdila, že túto sumu mu nevrátila a zároveň uviedla, že to spláca s druhom napriek tomu, že na výzvu právneho zástupcu pred podaním žaloby na súd uvádzala raz, že ona nemá dlh a potom uvádzala, že to bolo z toho dôvodu, že žalobca jej dlhoval. Žalobkyňa v rámci svojho výsluchu 12.9.2018 stále sa na to odvolávala, že ona sa nepamätá alebo preukázateľne klamala, keď tvrdila, že v minulosti žalobca jej neposkytol pôžičky, z ktorých sa hradili jej dlhy v Poštovej banke a.s., v Prvej stavebnej sporiteľni a.s. alebo v iných peňažných ústavoch. To, že žalovaná klamala bolo preukázané správami z týchto inštitúcií, ktoré objektívne preukázali, že v minulosti žalobca požičal žalovanej vysoké sumy, ktoré hradil priamo týmto peňažným ústavom. Súd si osvojil tvrdenie žalovanej, že došlo k spoločnej dohode o spôsobe výberu úveru a o úhrade napriek tomu, že táto skutočnosť nebola preukázaná a nie je preukázané žiadnym dôkazom to, že mesačné splátky hradila žalovaná, lebo tieto boli poukázané po obdržaní výplat alebo dôchodku V. X. a žalovaná nebola účastníčkou úverovej zmluvy. Splátky platil V. X. za časť úveru, ktorá suma bola poukázaná na nim uvedené účty. Žalobca sumu 10 100,- eur požičal žalovanej a žalovaná túto sumu nezaplatila. Preto žalobca má za to, že v súlade so zákonom sa domáha zaplata sumy 10 100,- eur, ktorú sumu požičal žalovanej.

3.2.Má za to, že jednoznačne preukázal pôžičku vo výške 2 000,- eur, výber ktorej sumy preukázal výpisom z účtu v peňažnom ústave a požičanie sumy jednoznačne bolo preukázané výpoveďou svedkyne dcéry žalovanej R. N., ktorá potvrdila, že o tejto skutočnosti má vedomosti a neboli to nepriame dôkazy, ale priamy dôkaz a to formou informácie od žalovanej a aj od V. X., lebo keď sa vrátili z pobočky Slovenskej sporiteľni a.s. v Čani, tak počula to od všetkých, že suma 2 000,- eur bola žalobcom žalovanej požičaná. Ďalším dôkazom je aj výsluch V. X. na pojednávaní 2.11.2018, keď potvrdil, že sa jednalo o sumu 2 000,- eur pre pani N., ktorá bola známa žalovanej a vybavila úver na tejto pobočke, zároveň potom tvrdil, že pani N. 2 000,- eur mu vrátila na jeho účet. Žalobca túto sumu požičal a odovzdal žalovanej a výpoveď svedka X. potvrdzuje túto skutočnosť.

3.3.Takisto v konaní preukázal pôžičku pre žalovanú vo výške 800,- eur, avšak zistený skutkový stav súd neinterpretovoval správne, nakoľko svedkyňa R. N., dcéra žalovanej jednoznačne potvrdila, že za jej prítomnosti žalobca odovzdal žalovanej sumu 800,-eur, lebo predtým ju požiadal o poskytnutie pôžičky, avšak ona nemohla jej vyhovieť a tak žiadala priamo od žalobcu pôžičku vo výške 800,- eur a žalobca v hotovosti za prítomnosti svedkyne jej odovzdal túto sumu.

3.4.Súd nesprávne vyhodnotil a bol toho názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tejto veci, avšak vykonané dôkazy dostatočne preukazujú nim tvrdené skutočnosti a je potrebné z nich vyvodiť záver, že on žalovanej poskytol pôžičky v celkovej výške 12 900,- eur a žalovaná tieto pôžičky nevrátila. Napriek tomu, že žalovaná ohľadne pôžičiek aj ďalších pôžičiek v minulosti klamala alebo uvádzala, že sa nepamätá, čo je zarážajúce vzhľadom na to, že sa jednalo o sumy, ktoré niekoľkonásobne prevyšovali mesačný príjem žalovanej, avšak po výsluchu svedkyne svojej dcéry Kornélie Molnárovej na pojednávaní 2.11.2018 uviedla, že „svedkyňa hovorila možno pravdu“. Toto jediné vyjadrenie fakticky potvrdzuje pravdivosť tvrdení žalobcu a pravdivosť výpovede svedkyne R. N., že sa jednalo o reálne poskytnutie pôžičiek pre žalovanú, ktoré pôžičky žalovaná nevrátila.

3.5.Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 384 ods.1 a nasl. CSP vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zopakoval sám vrátane vypočutia zvukových nahrávok na pojednávaní, výpovede žalovanej, svedkyne R. N., aj V. X. v záujme objektivizácie zisteného skutkového stavu vo veci. Žalobca pôžičky poskytol s dobrým úmyslom, lebo chcel pomôcť žalovanej tak, ako jej poskytol pôžičky aj v minulosti, nezištne a ktoré žalovaná nevrátila, zneužila jeho dôveru a správala sa v rozpore s dobrými mravmi, keď poskytnuté pôžičky nevrátila a sa odvoláva na to, že sa nepamätá na tie pôžičky. Celú vec je potrebné hodnotiť aj z toho hľadiska, že žalobca pristupoval k celej záležitosti, že sa jedná o matku jeho družky a chcel jej pomôcť v ťažkých finančných situáciách, ktoré sa pravidelne opakovali a nikdy ho ani nenapadlo, že žalovaná zneužije jeho dôveru a ochotu mu pomôcť. Navrhol, aby Krajský súd v

Košiciach vyhovel jeho odvolaniu v celom rozsahu, napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zmenil, podľa § 388 CSP, vyhovel návrhu a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 12 900,- eur s 9 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 12 900,- eur od 3.10.2017 do zaplataenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania na súde I. inštancie a v odvolacom konaní v rozsahu 100 %, alternatívne podľa § 389 ods.1 písm./c CSP zrušil napadnutý rozsudok súdu I. inštancie a vec vrátil súdu I. inštancie za účelom opätovného prejednania a rozhodnutia veci.

4.K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná (č. I. 181-182), ktorá uviedla, že v podanom odvolaní žalobca uvádza také dôvody, ktoré podľa jeho názoru odôvodňujú postup na zrušenie ale nie na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie. Žalobca odvolacie dôvody vymedzil uvedením konkrétneho ustanovenia CSP a jednotlivých písmen konkretizujúcich tieto dôvody. V tejto súvislosti považuje za potrebné sa vyjadriť ku všetkým uvedeným odvolacím dôvodom.

4.1.Prvým odvolacím dôvodom je § 365 ods.1 písm. a) CSP, odvolanie podal žalobca a v podanom odvolaní neuviedol skutočností, ktoré by preukázali nesplnenie konkrétnej procesnej podmienky. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je daný tento odvolací dôvod.

4.2.Druhým odvolacím dôvodom je dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm. b) CSP. Dôsledným preštudovaním tohto odvolania nezistila resp. nebolo poukázané na konkrétny nesprávny procesný postup zo strany súdu, ktorý by znemožnil uskutočnenie procesného práva žalobcu. Neuviedol ani konkrétne procesné právo patriace mu ako žalobcovi, ktoré nemohol uskutočniť a čo malo za následok porušenia práva na spravodlivý proces.

4.3.Tretím odvolacím dôvodom je dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm. d) CSP. Žalobca ani v tomto prípade nepoukázal vo svojom odvolaní na konkrétnu vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti by som chcel uviesť, že v tomto prípade sa má jednať o takú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a teda nie akúkoľvek vadu.

4.4.Štvrtým odvolacím dôvodom je dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm. f) CSP, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca vo svojom odvolaní poukazuje predovšetkým na tento dôvod, keď podľa jeho názoru súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Z hľadiska predmetu sporu za podstatné považuje to, čo súd presne rozviedol v bode 27 a 28 vo vzťahu k sume 10 100,-€. Poukázala na to, že v tomto prípade správne zistil skutkový stav na základe vykonaných dôkazov. Správne zistil, že žalobca a žalovaná a V. X. sa dohodli, že žalobca zoberie úver vo výške 58 000,-€ a táto suma bude použitá na splácanie dlžôb žalovanej. Z takto poskytnutého úveru na účet žalobcu následne žalobca poskytol sumu 10 100,-€ na účet žalovanej. Jedná sa o peniaze, ktoré následne splácala žalovaná spolu s V. X. najprv na účet žalobcu a následne priamo peňažnému ústavu už nie cez účet žalobcu. Správne súd vyhodnotil dôkaz o existencii takejto dohody medzi vyššie uvedenými tromi osobami. Pravdivosť a platnosť tejto dohody preukazovalo samotné správanie žalobcu, žalovanej a V. X.. Od roku 2013 bolo splatených 43 splátok, čo predstavuje 15 080,-€ a v tomto splácaní uvedeným spôsobom žalovaná spolu s V. X. pokračujú aj v súčasnej dobe. Snahou žalobcu v tomto konaní bolo riešiť iba sumu 10 100,-€ vytrhnutú z kontextu, že táto suma poskytnutá žalobcom akoby nepatrila do sumy, ktorá predstavovala poskytnutý úver vo výške 58 000,-€ a to napriek tomu, že samotný žalobca uznal, že sa jednalo o 10 100,-€ z peňazí ktoré boli poskytnuté v celkovej výške 58.000,-€ ako úver. Vo vzťahu k pôžičke vo výške 2000,-€ ktorá mala byť poskytnutá 15.11.2013 vybratím z bankomatu v Obci Čaňa a odovzdanie v hotovosti, tvrdí, že zo strany žalobcu neboli produkované také dôkazy, ktoré by nespochybňovali vznik zmluvy o pôžičke. Náležitostí požadujúce zákonom na vznik takéhoto zmluvného vzťahu. Je potrebné aj v tejto súvislosti zdôrazniť, že aj táto suma mala byť súčasťou poskytnutého úveru vo výške 58 000,-€, ktorú ako už uviedla s V. X. splácajú.

4.5.Vo vzťahu k poskytnutej pôžičke vo výške 800,-€ chýbajú také údaje, ktoré by nespochybňovali vznik tohto právneho vzťahu a minimálne náležitostí takejto zmluvy. Snahu viesť dokazovanie žalobcu v smere, že mala pôžičky resp. koľko pôžičiek a od akých peňažných a nepeňažných inštitúcií považuje za zbytočné, nakoľko žiadnym spôsobom nemohli a ani v budúcnosti nemôžu prispieť k objasneniu skutočností podstatných pre predmet sporu.

4.6.Piatym odvolacím dôvodom žalobca uvádza § 365 ods.1 písm. g) CSP. V celom odvolaní nie je uvedený ani jeden prostriedok procesného útoku, ktorý nebol uplatnený a ktorý by bol prípustný. Aj napriek tomu že navrhuje žalobca vykonanie dokazovanie podľa § 384 ods.1 a následne CSP druhoinštančným súdom a to vypočutím iba zvukových nahrávok na pojednávaní. Je potrebné aj v tejto súvislosti konštatovať, že aj keď žalobca uvádza tento odvolací dôvod, v skutočnosti svoje odvolanie týmto neodôvodnil.

4.7.Šiestym odvolacím dôvodom je dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) CSP. K tomuto dôvodu uviedla, že v konaní čo sa týka právnej otázky nebolo sporným že sa otázka mala posudzovať podľa § 657 a následne Občianskeho zákonníka a v rámci dokazovania sa celé dokazovanie viedlo týmto smerom. V podanom odvolaní nie je uvedené, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci resp. ako mal súd prvej inštancie správne právne posúdiť túto vec. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca vo svojom odvolaní uviedol iba jeden odvolací dôvod a to konkrétne uvedený v § 365 ods.1 písm. f) CSP. Tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd správne dospel ku skutkovému zisteniu resp. zisteniam a nemohol rozhodnúť inak ako žalobu zamietnuť. Opätovne uviedla, že to ako sa správal žalobca a žalovaná od uzatvorenia zmluvy o úvere vo výške 58 000,-€ z 13.11.2013 až do podania žaloby a aj v súčasnej dobe, preukazuje správnosť zistenia skutkového stavu súdu prvej inštancie. Na základe týchto skutočností navrhla, aby súd druhej inštancie potvrdil rozsudok Okresného súdu Trebišov z 27.3.2019 sp. zn.: 13C/18/2017 a zároveň jej priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5.K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca (č. l. 185 - 186) a uviedol, že trvá na všetkých dôvodoch svojho odvolania z 13.5.2019 a je toho názoru, že odvolanie je dôvodné a opodstatnené a súd toto odvolanie má posudzovať podľa obsahu tohto odvolania. Nestotožnil sa s názorom právneho zástupcu žalovanej, že odvolací návrh nemôže byť, alternatívny lebo alternatívny návrh na rozhodnutie odvolacieho súdu je zákonný, nakoľko odvolací súd posudzuje dôvodnosť tohto odvolania vrátane posudzovania celého dokazovania a rozhodnutia súdu I. inštancie a právny záver odvolacieho súdu môže dospieť k tomu, že je potrebné rozhodnúť v rámci odvolacieho konania o zmene napadnutého rozhodnutia súdu I. inštancie alebo o zrušení napadnutého rozhodnutia súdu I. inštancie a vrátenia veci na nové konanie a rozhodnutie. Preto jedna alternatíva nevylučuje druhú a právny názor odvolacieho súdu rozhodne o zákonomnom postupe v odvolacom konaní. Je toho názoru, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, nakoľko súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol a ktorými chcel preukázať to, že tvrdenia žalovanej nie sú vierohodné a chcel preukázať tú skutočnosť, že viackrát v minulosti poskytol pôžičku žalovanej, ktoré žalovaná neuhradila a tým bola porušená zásada kontradiktórnosti konania, rovnosť zbraní, aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu a v dôsledku takého pochybenia bola znemožnená realizácia práva žalobcu a preto v konečnom dôsledku konanie sa javí ako nespravodlivé. Rozhodnutie súdu trpí aj skutkovými vadami a prejavuje sa v chybnom vyhodnotení návrhov na vykonaní dôkazov, keď súd považoval za nepotrebné zabezpečiť ďalšie dôkazy navrhnuté žalobcom o úhradách pôžičiek žalovanej žalobcom v nesprávnom vyhodnotení vykonaných dôkazov a tým bola sťažená dôkazná pozícia žalobcu, v dôsledku čoho podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno a nebol v potrebnej miere zistený skutkový stav. Súd nevyhodnotil vykonané dôkazy vo vzájomných súvislostiach a dostatočným spôsobom nezohľadnil nevierohodnosť tvrdení žalovanej a aj preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov a to nesprávnym vyhodnotením dôležitosti a pravdivosti dôkazov, keď údajnú dohodu medzi nim a žalovanou prezentuje ako skutočnú dohodu napriek tomu, že nebol preukázaný ani obsah, ani rozsah údajnej dohody o pôžičke a bez akéhokoľvek pochybenia súd si osvojil tvrdenie žalovanej, že ona bude hradiť úver, ktorý bol poskytnutý žalobcovi a spoludlžníkovi V. X.. Žalovaná nehradila žiaden úver a súd pri vykonaní dokazovania vôbec nebral do úvahy tú skutočnosť, že V. X. ako spoludlžník úveru žalobcu disponoval s časťou úveru a to sumou prevyšujúcou 30 000,- eur tak, že peňažnému ústavu dal pokyn na poukázanie dvoch splátok vo výške 14 023,44 eur a 15 918,14 eur na účty, ktoré on určil, avšak vo svedeckej výpovedi tvrdil, že ani nevie, kde boli tieto finančné prostriedky poukázané. Spoludlžník V. X. splátkami, ktoré platil, hradil len tú časť úveru, s ktorou disponoval a sa nejednalo o žiadne úhrady zo strany žalovanej tohto úveru. Súd nesprávnym vyhodnotením dôkazov robil záver, že existovala dohoda podľa tvrdenia žalovanej a vychádza ďalej z tohto skutkového stavu. Nie je možné neprihliadať na to, že súd sa nevyporiadal so všetkými právne významnými okolnosťami prípadu a jednostranne zvýhodnil žalovanú, ktorá neplatila úver a nielen ona neplatila úver, ale úver prestal platiť aj spoludlžník V. X., v dôsledku čoho žalobca musel požiadať peňažný ústav o zaplatenie dlžoby viac ako 2 000,- eur, aby peňažný ústav - Slovenská sporiteľňa a.s. nepristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celej pohľadávky a následne k súdnemu vymáhaniu tak, ako to bolo uvedené v liste právneho zástupcu Slovenskej sporiteľne a.s. B. R. č. 2018/142 /2405 z 11.9.2018, kde nezaplatená časť úveru bola 1 732,94 eur. Je toho názoru, že súd pochybil aj pri právnom závere, že neunesol dôkazné bremeno, keď poukázal na to, že svedecká výpoveď dcéry žalovanej R. N. je len nepriamym dôkazom lebo len počula pri rozhovore žalobcu, žalovanej, V. X., že žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky v sumách, ktoré sú uvedené v žalobe. Jedná sa o priamy a nie nepriamy dôkaz, lebo svedkyňa - dcéra žalovanej

osobne počula od svojej matky, ktorá jej hovorila, že žalobca jej poskytol aj pôžičku 2 000,- eur v pobočke Slovenskej sporiteľni a.s v Čani a takisto pred ňou, za jej prítomnosti bola odovzdaná suma 800,- eur žalovanej. Táto svedkyňa vypovedala pravdu a tvrdenia žalobcu o niekoľkonásobných vysokých pôžičkách pre žalovanú boli preukázané ako pravdivé aj touto svedkyňou v porovnaní s absolútne nevierohodnými tvrdeniami žalovanej, ktorá popierala akékoľvek pôžičky od žalobcu v minulosti napriek tomu, že jej tvrdenia boli vyvrátené správami peňažných ústavov. Týmto skutkovým stavom jednoznačne bolo preukázané, že žalovaná klamala a zavádzala súd vo svojich výpovediach a preto jej tvrdenia boli nepravdivé, účelové, čo priznala aj tým, že po výpovedi svojej dcéry R. N. uviedla, že možno hovorila pravdu. Je toho názoru, že súd vo svojom rozhodnutí obsah právnej normy nesprávne interpretoval a zároveň aj túto nesprávne aplikoval. V konaní uniesol dôkazné bremeno a preukázal poskytnuté pôžičky žalovanej, preto nebol dôvod na zamietnutie jeho žaloby. Vyjadrenie žalovanej je len opakovaním jej tvrdení v konaní pred súdom I. inštancie. Poukazujúc na tieto skutočnosti žalobca navrhol, aby Krajský súd v Košiciach vyhovel jeho odvolaniu z 13.5.2019.

6.K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná (č. I. 193), ktorá poukázala na ustálená súdna prax súdov všetkých inštancií, že nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy sporovou stranou. V danom prípade žalobca mal záujem dokázať, že žalovaná mala viacero úverov resp. pôžičiek, ktoré nesplácala a tento dôkaz mal prispieť k podstatným spôsobom k objasneniu skutočností, ktoré sú predmetom sporu. Žalobca neodôvodnil, z akého dôvodu je potrebné preukazovať skutočností o tom, že v minulosti už mala tieto úvery a pôžičky a s ich splácaním mala problém, keď táto skutočnosť nesúvisí s konkrétnym zmluvným vzťahom, ktorý sa riešil v rámci tohto sporového konania. Teda nejedná sa o chybné vyhodnotenie návrhov na vykonanie dôkazov. Žalobca ďalej poukazuje na nevieruhodnosť jej tvrdení. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že existujú dôkazy a boli aj predložené dôkazy, ktoré preukazujú že jej tvrdenia sú pravdivé a predovšetkým ako to fungovalo medzi sporovými stranami už viac rokov. Práve táto skutočnosť je podstatným dôkazom preukazujúca vieruhodnosť tvrdenia žalovanej. Žalovaná tvrdí, že súd sa vyporiadal so všetkými právne významnými okolnosťami prípadu a na ich základe dospel k uvedenému záveru. Žalobca v predmetnom vyjadrení neuvádza také podstatné skutočností, ku ktorým by sa mala vyjadriť resp. sa k nim nevyjadrila už predtým.

7.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok v zamietavej časti do sumy 2 800 eur ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie a v prevyšujúcej časti rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. c) zrušil lebo súd nevykonal potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu a podľa § 391 ods.1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8.Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. a) CSP spočíva v tom, že neboli splnené procesné podmienky, ktorými sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Právna teória rozdeľuje procesné podmienky a) na strane súdu (právomoc a príslušnosť); b) na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia...); c) vecné procesné podmienky (existencia žaloby, splnenie poplatkovej povinnosti); d) negatívne procesné podmienky (prekážky rei iudicatae, listispendencie). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania.

8.1.Žalobca nepoukazuje na žiadne procesné podmienky, ktoré neboli splnené a žiadne porušenie nezistil ani odvolací súd, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

9.Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

9.1.Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť

konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

9.2. Prakticky nepreskúmateľný je rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

9.3. Žalobca uplatnený odvolací dôvod vidí v tom, že súd sa opomenul vysporiadať s relevantnými skutočnosťami, ktoré v priebehu konania uvádzal a nevyhodnotil dôkladne a komplexne všetky skutkové okolnosti prípadu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku rozhodne nepovažuje za dostatočné, v súlade s kvalitatívnymi požiadavkami, ktoré naň kladie súdna prax.

9.4. Rozhodnutie súdu je nepreskúmateľné v časti týkajúcej sa poskytnutia pôžičky žalovanej v sume 10 100,- eur, jej splatnosti a prípadného platenia pôžičky v splátkach (ich výšky a celkovej zaplatenej sumy), preto čiastočne je tento odvolací dôvod daný.

10. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj § 171 ods.1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky], nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania). Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vyslúchaná ako svedok, bola vyslúchnutá ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

10.1. Žalobca v podanom odvolaní žiadnu vadu, ktorú by bolo možné subsumovať pod uplatnený odvolací dôvod neuvádza, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v

ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

11.1.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku, že súd v potvrdenej časti dostatočne a správne zistil skutkový stav a správne ho podradil pod právnu normu a vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu. V zrušenej časti však súd vykonal predčasný záver o zamietnutí žaloby, preto aj tento odvolací dôvod je čiastočne daný.

12.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. g) CSP (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 366 písm. d) CSP, nemôže obstať súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia súdu prvej inštancie, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvej inštancie a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

12.1.Žalobca neuvádza ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozhodnutia, preto uplatnený odvolací dôvod nie je daný.

13.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

13.1.Súd v potvrdenej časti použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

14.Premetom konania žalobca učinil tri nároky, tvrdiac, že žalovanej požičal sumu 10 100,- eur, 2 000 eur a 800 eur.

14.1.V konaní bolo nepochybne výpisom z účtu preukázané, že žalobca poukázal na účet žalovanej sumu 10 100,- eur 15.11.2013, potom ako banka mu poskytla úver.

14.2.Rovnako bolo preukázané, že celkový úver vo výške 58 000 eur bol poskytnutý SLSP a. s. na základe zmluvy o splátkovom úvere z 11.11.2013 (č. I. 106) žalobcovi a V. X. (druhovi žalovanej), pričom v zmluve bola výška mesačnej splátky 235 eur a konečná splatnosť úveru bola k 25.6.2033. Úver bol čerpaný žalobcom 13.11.2013 vo výške 13 647,08 eur a 14 411,34 eur t. j. spolu 28 058,42 eur a V. X. 13.11.2013 vo výške 14 023,44 eur a 15 918,14 eur t. j. spolu 29 941,58 eur (č. I. 23).

14.3.Z výpisu z účtu V. X. vyplynulo, že počnúc 8.1.2014 poukazoval na účet žalobcu 43 splátok po 356 eur, pričom posledná splátka bola realizovaná 24.7.2017, teda spolu zaplatil sumu 15 308 eur (č. I. 59 - 61). Keďže spolu mal požičanú sumu 29 941,58 eur, záver súdu o tom, že za žalovanú zaplatil pôžičku 10 100 eur aj naviac, je predčasný a navyše je potrebné upozorniť, že sám V. X. mal úver a teda aj povinnosť splácať ho. Avšak rovnako mal úver aj samotný žalobca (nad sumu 10 100,- eur, ktorú

požičal žalovanej) vo výške 17 958,42 eur a teda aj on mal povinnosť platiť svoju časť úveru. Koľko a ktorý z dlžníkov úveru a žalovaná z požičanej celkovej sumy zaplatili nebolo zistené, pričom pri závere súdu, že V. X. zaplatil za žalovanú dlhovanú sumu je táto okolnosť podstatná. Rovnako nepreukázané zostalo tvrdenie žalovanej, že úver V. X. a jej pôžičku najprv splácali na účet žalobcu a neskôr priamo peňažnému ústavu.

14.4.Z dokazovania nevyplývalo, že nastala splatnosť pôžičky, aj keď žalobca so žalovanou neuzatvorili písomnú zmluvu o pôžičke a žalobca vyzval žalovanú listom na vrátenie požičanej sumy. Spôsob úhrady úveru banke po dobu viac ako 5 rokov svedčí o tom, že dohoda o splácaní pôžičky medzi účastníkmi existovala. Žalobca síce túto skutočnosť namieta, že medzi žalobcom, žalovanou a druhom žalovanej (V. X.) došlo k dohode o získaní úveru a o následnom splatení avšak doterajšie konanie účastníkov tomu nasvedčuje. Skutočnosť, že medzi účastníkmi existovala dohoda o splátkach vyplynula aj z výšky splátky realizovanej V. X.W., ktorá bola o 121 eur vyššia ako dohodnutá v zmluve o splátkovom úvere. Napriek tvrdeniu žalobcu, že nebola dohoda o splátkach, z vykonaného dokazovania vyplynul opak, resp. žalobca nepreukázal, na čo boli použité sumy, ktoré platil druh žalovanej V. X.. Je potrebné poukázať aj na výpoveď svedkyne R. N., ktorá uviedla, že dohoda bola taká, že matka bude splácať dlh so svojím druhom a to k 24. a 25. dňu v mesiaci.

15.K nárokom žalobcu týkajúcim sa poskytnutej sumy 2000 eur a 800 eur odvolací súd uvádza, že v konaní nebolo preukázané, že takéto pôžičky reálne poskytnuté boli. Aj keď žalobca tvrdí, že svedkyňa R. N. mala vedomosť o poskytnutých pôžičkách, z dokazovania nevyplývalo, že by tieto sumy žalovanej boli poskytnuté, lebo žalovaná jej výpoveď nepotvrdila. Žalovaná sa k výpovedi dcéry vyjadrila tak, že sa už nepamätá, čo s prihliadnutím na dobu, kedy mala byť pôžička poskytnutá (niekedy na jar 2014) je pravdepodobné.

15.1.Svedeckou výpoveďou R. N., ktorá však pred súdom uviedla, že nebola osobne prítomná, keď sa peniaze z bankomatu vyberali, a preto nemohla potvrdiť súdu ani existenciu Dohody o pôžičke ale ani odovzdanie a prevzatie. Je nepravdepodobné, že žalobca v ten istý deň previedol na účet žalovanej sumu 10 100 eur, a súčasne z bankomatu vybral sumu 2 000 eur ako ďalšiu pôžičku pre žalovanú. Navyše sám žalobca uvádza, že išlo o sumu pre p. N.. Aj keby p. N. bola známou žalovanej nie je zrejmé, prečo žalobca považoval túto sumu ako pôžičku pre žalovanú.

16.Po vrátení veci bude povinnosťou súdu doplniť dokazovanie výsluchom účastníkov, prípadne svedkov a výpisom z úverového účtu žalobcu, na ktorý sa splácal úver, aby bolo zrejmé, kedy a v akej sume bol splácaný, či žalovaná svoju pôžičku 10 100 neuhradila aspoň čiastočne, prípadne vykonaná ďalšie dôkazy, ktoré strany navrhnu a ktoré sa budú týkať výlučne pôžičky, ktorá ostala predmetom sporu (nie iných pôžičiek, ktoré s týmto konaním nesúvisia).

16.1.Po doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu v zrušenej časti nanovo rozhodne, svoje rozhodnutie náležite odôvodní.

16.2.Rozhodnutím odvolacieho súdu bol zrušený aj závislý výrok o trovách konania, preto v novom rozhodnutí rozhodne o trovách celého (aj odvolacieho) konania (§ 396 ods.3 CSP).

17.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).